

thơ
hạt nắng

Sông Cửu

hội quán văn nghệ Bến Trắng San Diego ấn hành

Thay lời giới thiệu

Trong dòng chảy của ngọn nguồn văn học từ xưa đến nay, thơ bao giờ cũng là mặt gương trong suốt phản ảnh người khai sinh ra nó một cách trọn vẹn. Bởi lẽ, thơ được hình thành từ những cảm xúc chân thật của người làm thơ, là ấn tích vĩnh hằng trong đời nhà thơ, được kinh qua công trình thăng hoa chữ nghĩa từ những hệ lụy khổ đau, hoan lạc, hạnh ngộ, yêu thương hay chia cách.

Thơ Sông Cửu, qua thi tập Hạt Nắng mà bạn đọc đang có trên tay là một trong những tiêu biểu điển hình cho nhận thức trên.

Bề mặt của thi tập Hạt Nắng là âm điệu tí tách của dòng Cửu Long hiền hòa dàn trải cảm xúc của anh qua những vần thơ nhẹ nhàng như tiếng hò trên sông Tiền, sông Hậu.

Những câu hò được thi hóa thành thơ. Tuy nhiên, trong tận cùng tâm lòng tác giả, dưới nhịp trầm hà kia, người đọc thơ anh cảm nhận được trùng trùng xao động của đầy áp sóng ngầm, cơn sóng chờ đầy nổi khắc khoải của người con ly xứ ngày đêm ngoảnh trông về cố quốc...

Đọc Hạt Nắng để cảm nhận được tâm tư trăn trở của một đời người, dàn trải trên từng câu chữ của nhà thơ Sông Cửu. Là người bạn thơ quê vùng sông nước Cửu Long với anh, chúng tôi xin nói lên có vài cảm nghĩ thay lời giới thiệu cùng bạn đọc yêu thơ.

Phan Anh Dũng

(Hội Quán Văn Nghệ Bến Trắng)

Hạt Nắng

Hạt nắng
rụng lên tóc Em
rơi trên tóc Anh
long lanh hình dấu nhạc

Tiếng hát
uốn quanh môi Em
lướt theo tay Anh
ngân vang qua suối đàn

Thánh Giá
lấp lánh ngực Em
xếp thành dấu lặng thời gian
tiềm tàng hẳn sâu tim Anh
mông mênh đời đời mênh mông

Đó! Em có nghe không?
đôi chim câu gù trên vòm cây
tiếng gà rừng đã vỗ cánh gáy
quả đất vừa quay xong một vòng
cũng như hạnh phúc và tình yêu
vẫn luôn đồng thời hai mặt...

Bên này - Đón ngày mới
Bên kia - Nói đêm dài...

Năm đầu Thế Kỷ 21

Tết Xa Quê

(Thân tặng những tâm lòng
hoài vọng về mùa xuân quê hương....)

Tết xa quê, lòng tết đau mấy bận
xuân xứ người mai vàng rụng bao lần
nhớ dòng sông xưa - ai đưa ra biển?
lưu luyến hẹn ngày bến gặp lại thuyền

Xuân viễn xứ ai không buồn mới lạ
ngày “đi cà” tôi gọi điện viễn liên
có mấy bạn hiền mỗi người mỗi ngã
rời rã tình đời... thao thức triền miên

Ôi! Ta muốn hỏi, hồn thiêng sông núi
quê hương tôi, khổ đau bao giờ mới khỏi?
“đừng sợ hãi”... lời tổ tiên đang gọi
hãy chung tay... đi làm lại cuộc đời

Khi ánh lửa thiêng từ Trời rạng chói
bão táp nổi lên xóa bỏ bạo quyền
dân mình nắm tay, trong ngoài mở hội
đón mùa xuân mới xây đời yêu thương...

2015

Mộ Tình Gửi Về Em

(Nhớ L. cô em xứ Huế.)

Nhớ mùa Xuân “Vành khăn sô cho Huế”
Cây bồ đề héo lá nhớ không em?!
Khi vào đời Mẹ đặt em tên Lê
Để nhớ về ngày giỗ hội ven sông!

Nỗi lòng Huế đau làm sao khâu vá
Cả loài người đều mở rộng vòng tay
Băng lại vết thương đoạn trường thuở đó
Nó vẫn không lành, trời đất có hay?!

Em lại giận anh cứ buồn dĩ vãng?
Không về thăm quê Thôn Vỹ đượm tình
Ra Đà Nẵng xuôi sông Hàn chẳng hạn
Lên Bồng Miêu tìm lại dấu chân mình...

Em yêu ơi! Hận tình xưa giăng luyến
Quyện thời gian, làm thịt nát da sồn
Dù ai kết cờ hoa ca trù rước - tiền
Làn điệu dịu mềm... Ta vẫn cô đơn!

Anh biết, thư em gửi sang từ Huế
Gọi lại lời thề in bóng mưa Ngâu
Làm sao quên, tiếng chuông chùa Thiên Mụ
Áp ủ con đường... hai đứa quen nhau.

2014

Trong Vòng Tay Anh

(Nhớ Oanh, diễn viên điện ảnh
Sài Gòn trong đêm 30/ 4/ 75.)

Trong vòng tay anh
Tháng Tư đen
Sài Gòn rền đạn phá
o
Con bão loạn cuồng nông
Hỏa châu cháy sáng
Làm biến dạng phố phường

Trong vòng tay anh
Em trải nghiệm
yêu thương
Từ ly tán... đến bình yên
Qua nụ hôn nối liền nồng ấm
Anh là cánh én
Cô đơn
Giữa bầu trời ly hận cuối xuân ...

Trong vòng tay anh
Em như chùm mây ôm trời xanh
Nụ cười anh
Đường ranh
Hỗn loạn và bình an
Phũ phàng và chung thủy

Dù bè bạn đã quay lưng đi
Cuộc đời có đổi thay
Ngang trái
Ruộng đồng chuyển rung
Lốc xoáy
Phố phường băng hoại
Hoang tàn

Trong vòng tay anh
Em vẫn tin
Đến bến bờ bình yên
Trong vòng tay anh
Vết thương
Rách nát quê hương
Ngày mai sẽ lành...

Tháng Tư 2015

Bài Thơ Tình Trên Nón

(Cảm hứng qua "Hơi Thở Mùa Xuân"
Tặng Tôn Nữ Đông Hương.)

Mùa Xuân bơ vơ ngập ngừng hơi thở
vàng mây chờ ai lãng đãng mây bay
hứng màn sương rơi ướp đầy đồng cỏ
bỏ lại hồn thơ hít thở đêm dài...

Hãy thức dậy, mùa Xuân ơi, thức dậy
hoa mười giờ đã cháy đỏ triền non
dòng suối nhỏ khóa nắng qua khe núi
rơi xuống tóc em trắng dọc lối mòn...

Ôi! Nhớ quá, bài thơ tình trên nón
anh lén tặng em kèm nụ hôn đầu
có đôi chim câu gù trên cây sứ
ấp ủ yêu thương nhân chứng... nhiệm màu!

Từ mùa xuân đầu... vườn cau hoa nở
"Chiếc nón bài thơ" Huế mộng... Huế mơ
mở cửa tình thơ nắng vàng rực rỡ
sưởi ấm Hương giang... thương nhớ đợi chờ!

2015

Duyên Kiếp Bẽ Bàng

Nhớ mãi tim đau mùa xuân năm ấy
Mây quàng khăn tang rừng nhỏ lệ sương
Chuông Thiên Mục buồn Thọ Xương hồi gọi
Bến Ngự bồi hồi quạn thất dòng Hương...

Cảnh mẹ cồng con chưa tròn giấc ngủ
Kêu khóc dọc đường hỗn loạn hoang mang
Súng nổ rền vang... không nơi ẩn trú
Ai hận ai thù... đất oán trời than!

Đức Từ Cung ngõ ngàng cúi mặt
Súng đạn tuôn vào Thành Nội ly tan
Cây khế trước sân bên chua bên ngọt
Đứt đọt gãy cành cảnh vật điêu tàn

Ta thương Hương Giang, bẽ bàng duyên kiếp
Giao ước phũ phàng... xuôi ngược én bay
Máu thấm rừng cây thân phơi chồng chất
Vết đứt không lành... lòng Huế đắng cay!

Nhớ tết Mậu Thân 68

Nhật Sợi Thơ Tình

(Tặng Tôn Nữ Đông Hương.)

Anh nhật sợi “tình thơ” em rút
buộc cuộc đời... mờ nhạt tháng... năm
buổi sáng trời trong ngòi nghe chim hót
ngõ tiếng đàn bầu thánh thót non xa

Ta nhật gần xa mảnh vàng trăng vỡ
trôi vạt lững lờ sóng nước đong đưa
chân trời tím xưa quê mình bên đó
em có kịp về để đón giao thừa?

Ta gom tình thơ đốt thành đóm lửa
gởi về cho em sưởi ấm cuối Đông
chờ mong nắng soi vàng sân cuối ngõ
để nhìn em cười đôi má đỏ hồng...

Ta nhật hết từng chùm hoa mới nở
kết thành hình hài ở trái tim nồng
nổi mạch sống buồn chân trời hy vọng
tình yêu cội nguồn... chân trời Mênh mông!

2014

Nỗi Đau

(Tặng Lê Ngọc Quế Anh.)

Gối đầu trên cánh tay mềm
Êm êm vuốt tóc chòm lên mảnh đời

Rã rời lọt mắt chút hơi
Mưa tháng Tư, cứ đầy vơi canh tàn

Bẽ bàng Chúc Nữ - Ngưu Lan
Sang cầu Ô-Thước bắc ngang dốc trời . . .

Anh đi giữa bóng sao rơi
Em ngồi bên đọi rã rời dáng xuân

Hừng đông sương đọng rung rung
Nỗi đau chín từng non nước bề dâu

Bao nhiêu năm - Bấy nỗi đau
Lao xao mái tóc trắng phao đỉnh sầu!

2015

Em Hứa Về Chơi Quê Anh
(Tặng Ngọc Phạm.)

Em hứa một ngày về chơi quê anh
nghe sóng vỗ gành thì thắm reo hát
xem chim hải âu đậu dài bờ cát
đọc biển Ba Tri mát bước chân đi.

Em hứa nghỉ tết về chơi quê anh?
thăm nhánh Cỏ Chiên hiền hòa thân thiết
Chín nhánh Cửu Long ngàn đời bất diệt
tha thiết chờ người còn ở phương xa

Dòng sông trôi qua lớn rộng trong đục
thời gian hợp tan rồi dâu bể
vườn dừa xanh trái say năm tháng
đứng thẳng bên bờ chờ đón em về!

Con thuyền lướt sóng ngàn khơi
nhớ chẳng bến đợi cuối trời quê xa!

2015

Tiếng Người Thương

Em nhìn
gió giật nước xoay
Mây bay
theo sóng
rừng cây
cuối nguồn

Nôn nao nghe báo
tin buồn
nụ cười
tan mất
trên đường
môi cong

Dõi theo
đường chéo bão giông
em nghe trong lòng
sấm chớp nhiều nhưng

Thương tàu
rẽ sóng trùng dương
nghe phone reo ...
“hello! hải thuyền biển Đông bình yên”
tìm em đập
theo tiếng người thương gọi về.

6- 2014

Sao Em Biết

Sao em biết, ta chỉ một lần ra Huế
Làm trắng sớ hề... tìm lại cố đô
Vào thành nội nhớ hoài gốc khế
Bên ngọt - bên chua... phơi rễ khô cành!

Sao em biết chỉ một lần ta ra Huế
Mưa nhỏ giọt buồn tuôn trắng Hương giang
Mùa xuân ly tan Mậu Thân dâu bể
Đất thấm lệ mờ phủ Huế khăn tang!

Sao em biết - Ta chỉ một lần ra Huế
Khi cờ vàng bay ngạo nghễ phố xưa
Tà áo tím ai đong đưa trong gió
Trên những con đò hò hẹn sớm trưa?

Sao em biết - Ta mơ về xứ Huế
Xuôi thuyền Hương giang nghe hát chầu văn
Đề thương dáng Huế ngàn năm đất Mẹ
Chia sẻ vui buồn sông núi quê hương!

2014

Thơ Em

(Tặng em Tôn Nữ đông hương.)

Thơ em khóa “Tým” gốc trời
ướp men cho đời thèm khát... trăm năm
thơ em ngọn gió thì thầm
hôn lên mái tóc thẳng trâm phong sương
thơ em "sợi nhớ sợi thương"
quán nổi đoạn trường viễn khách đường xa...

12-2014

Nụ Hôn ...

(Tặng hiền thê nhân ngày tình yêu 2011.)

Em biết không?: Nụ hôn đầu, tự nguyện
Khi nhắm mắt rồi, còn xao xuyên trăm năm
Dù phải cách xa chân trời góc biển
Hơi thở vẫn nồng thấm quyện ... âm thâm

Những mùa Đông mây tuôn buồn giá lạnh
Đôi thông xanh quấn khăn tuyết trắng ngần
Đêm Chúa giáng trần xưa buồn cô quạnh
Nhớ nụ hôn đầu. . . sương ẩm hôn anh.

Vận nước rẻ phân ân tình oằn nặng
Em gánh thời gian xao xuyên hợp tan
Nụ hôn màu trắng tàn đêm ẩn hiện
Bão tố phủ lên năm tháng nói liền

Sông biển đảo điên dòng đời đen trắng
Ấm nồng - lạnh cóng nắng gió thời gian
Nhướm mái tóc xanh thành hoa râu xám
Ta vẫn thủy chung ấm nụ hôn nồng!

1-2015

Xuân Oi! Mưa Còn Rơi?

Xuân ơi! Mưa bão còn rơi?
Khơi dòng lạnh giá tôi bồi sắc hoa

Chan hòa màu nắng quê ...xa
Xuyên qua kẽ lá ngõ là ban mai...

Gió đưa bay nhánh đào phai
Rung rung cành tím rơi vài lộc tơ

Khép hờ cánh cửa gió đưa
Bóng ai như vưa thấp thoáng đi qua

Sao em chẳng chịu vào nhà
Để anh chỉ thấy như là còn Đông ...

*

Hạt xuân tí tách khơi dòng
Tình xuân mỗi mơn lẳng đọng xót xa

Giao thừa xuân đã tới nhà
Quê hương ơi! Còn lời ca tiếng cười?

Bao giờ mưa bão ngừng rơi
Bầu trời quang đãng, cho người đón xuân!

Khai bút giao thừa 2014

Giấc Mơ Xứ Sở

(Tặng vợ hiền và những tấm lòng chung thủy nhân ngày Valentine.)

Cám ơn em, giấc mơ xứ sở...
từ mái tóc thề ... chiếc nón bài thơ
góc trường xưa chùm hoa phượng đỏ
Mùa nghỉ hè...thương nhớ băng quơ.

Ngực áo em ...thêu cây dừa nhỏ
sáng qua đò nắng đọng mù sương
anh đạp xe gò lưng ngược gió
chờ người ta ...đi học chung trường

Vừa “chớm thương” quê hương khói lửa
anh quân trường em hứa thủy chung
ngày chia ly người đi kẻ ở
đêm đợi chờ ...mộng寐 lạ lùng...

Giặt mình ngõ...giờ ngưng tiếng súng
mình gặp nhau chung sống an bình
Nào đâu biết ... non sông mạc vận
ngăn cách...ngực tù...đói khổ oan khiêng!
*

Cám ơn Em giữ tròn son sắt
giữa cuộc đời muôn mặt nhiễu nhương
hương yêu nói. . . đầu xanh - đầu bạc
dọc đôi bờ biển Thái Bình Dương!

2012

Hùng Đông Sương Nhuộm Nắng, Bay
(Tặng Đông Hương.)

Hùng Đông sương nhuộm nắng, bay
chùm sao mai vẫy chào ngày mới sang
nằm nghe chim hót gọi đàn
vươn vai tiếc giấc... mộng vàng đắm say

Nửa đêm hương Huỳnh ngát ngây
gió bay ngoài ngõ ngõ ai gọi mình
bâng khuâng chín lựa mười lần
em mãi ngại ngần - khoảng cách hợp tan...

Giọt sương ôm vạt nắng vàng
dệt bức tranh - đẹp dịu dàng bình minh
nhớ Hằng Nga đẹp lung linh
mời chàng Cuội chén men tình...trăm năm

Tiếng gà gáy gọi ngày lên
tâm hồn em, còn bông bèo trong mơ
quơ tay tìm bút đề thơ
“Tình ơi em chờ ...Chàng có nhớ chăng?!”

*(Ngẫu hứng qua ý thơ “Buổi Chiều Nghiêng Cửa Sổ,
Mưa” của Tôn Nữ Đông Hương ngày 25/11/2014.)*

2014

Ngày Mai Mong Đợi

Hãy nhớ em ơi, cuộc đời bao tuổi
phía cuối ngọn đời ngõ hẹp tư riêng
cánh gió chao nghiêng hoàng hôn quyện với...
màu tím chân trời vời vợi trinh nguyên.

Hãy nhớ em ơi, duyên tình rẽ mối
lấy nỗi nhớ nhung làm thước thời gian
choàng đập tim ta rộn ràng sôi nổi
bắc nhịp cầu vòng nối mạch hiền ngoan

Hãy nhớ em ơi, giữa ngàn giông bão
biết đỉnh cao nào khô ráo tuyết sương
em bỏ sau lưng...vấn vương chao đảo
anh nối nhánh tình vào gốc yêu thương

Hãy nhớ em ơi đêm dài mờ ảo
cũng tạo ước mơ chờ đợi cơ duyên
thiên đàng yêu đương- trần gian ngục lạnh
quạnh quẽ tình buồn mơ ám nụ hôn!?

Hãy nhớ em ơi! Ngày mai mong đợi
“sợi nhớ sợi thương” về tới Sài Gòn
đôi bờ Thái Bình ... không còn xa lắc...
Nước mắt vui trào ... nào phải chiêm bao!

2014

Đêm Sẽ Tàn

(Tặng Thế Sĩ, tác giả bài thơ “Đêm Dài Mãi Không Qua”.)

Khi em đánh mất Tình Yêu
cuộc đời sẽ hăm hiu cô quạnh
giống như quả đất mất chiều ánh sáng
khiến mặt trời lặn khuất - đêm về!

Đêm dài nào
không thao thức tỉnh mê
tiếng gà gáy nào
không vọng về khoan nhặt
mặt biển nào
cứ lặng yên không gào thét
bóng đen nào
không làm giấc ngủ chập chờn
chùm sao nào
đủ làm màn sương mờ nhạt
phép màu nào
bắt đêm dài ra mãi không qua!?

Người ta có thể điều khiển độ sáng
chớp nhoáng, tỏ rạng hay lu mờ...
nhưng không sao đo được trình nguyên
mức độ trắng đen, đêm trường thương nhớ!?

Em đừng sợ đêm sẽ không tàn
cũng đừng lo ngày chẳng đến

Chẳng có một người nào
không một lần khổ đau - dâu biển
cũng đâu có tội lỗi - oán thù nào
không tan biến trong suối nguồn
thiên liêng - cứu chuộc

tha thứ - Yêu Thương . . .

Giáng Sinh 2014

Đêm Hàm Luông

Ta đứng hững hờ say giữ chợ
Viết bài thơ già biệt tình đời
Xòe tay hứng từng tia nắng vỡ
Nở nụ cười che ngán lệ rơi!

Ta mang theo vàng trăng em gọi
Đợi ngày về nổi nhịp sông Tương
Trăng nũng nịu khi hờn khi dỗi
Thơ ngâm ngùi lúc tội lúc thương

Đêm trải mộng trên đồng lúa trũng
Thơ cạn bầu “nước mắt quê hương” (*.)
Tối tháng Tư tình buồn trăng rụng
Thương từng chùm đom-đóm ngậm sương

Đêm Hàm Luông nằm chờ ra biển
Nghe tắc-kè chắc lưỡi bắn khoăn
Tiếng lũ ếch uênh-oang đáy giếng
Họm khe mình khiêng nổi vàng trăng... (!.)

1988

(*.) Rượu nếp Ba Tri – Kiến Hòa

Nỗi Buồn Của Biển

Lần đầu tiên gặp biển
Em hỏi mẹ - biển có tự bao giờ?
Mẹ bảo thuở mới gặp ba
Đã nghe hàng dương reo ca cùng biển
Và bầu trời nghiêng ôm biển vào lòng...

Đêm mênh mông biển đầy trăng
Ngọn sóng lăn tròn trườn hôn bờ cát
Mẹ kể, ngày xưa biển rất xanh
Đêm bình yên người người lắng nghe biển hát
Biển bát ngát, biển bao la, biển hiền hòa
Từ thuở bà E-Va chưa ăn trái cấm...
Tình biển độ ấy mặn mà sâu thẳm
Khiến đá cũng vươn mầm sự sống trở hoa
Giống như tình yêu của mẹ của ba
Của mỗi xóm chài ngày ngày ngợi ca biển đẹp!

Mẹ nói, thuở ban đầu
Biển không sâu, núi không cao
Chiều chiều bãi trước, bãi sau rì rào sóng vỗ

Khi tiếng Đỗ Quyên báo hiệu triều lên
Xóm dưới thôn trên rộn rã hứng cá vào bờ
Làng chài em, mái lá chen chúc đơn sơ
Cô gái mộng mơ chàng trai chân chất
Mỗi câu "dzô hò" mộc mạc
Là mỗi khúc nhạc lời thơ
Tình biển kết tụ mở nắng giăng tơ
Khiến quả đất bốn mùa hoa thơm trái ngọt!

Vậy mà Anh ơi!
Bây giờ tại sao biển luôn ồn ào bực tức
Biển không còn cho em sức sống trào dâng rạo rục

Như nụ hôn đầu của mẹ, của ba?!

*

Anh biết không? Lòng biển đang xót xa
Và em nghe dường như biển khóc...
Bởi con người làm biển ngày thêm nhiễm độc
Khiến biển nổi giận! Biển gầm thét!
Vì biển không còn tinh khiết như thuở ban đầu!

Âm vang các trận sóng thần trên biển 2011

Mẹ Ơi!

Con ngồi đếm hạt mưa đêm
Giọt thương giọt nhớ Mẹ hiền xa con

Tàn canh thất ruột thất lòng
Mấy mươi năm... bấy nhiêu dòng nhớ thương!

Nhớ Mẹ mái tóc điểm sương
Tai uơn đôn dập đoạn trường tái tê

Quê nghèo bão lũ tứ bề
Mẹ chờ con khắp nẻo về cố hương!

Đêm nằm nghe giọt mưa đêm
Chập chờn bóng Mẹ chông chênh cuối đời

Con thương Mẹ - Việt Nam ơi!
Xuân về lệ nhớ đầy voi xứ người!

Mother's Day 2012

Ngẩn Ngơ

(Tặng Cát Vân.)

Ngẩn ngơ làm chú Cuội khờ
Ngồi gốc đa chờ gặp chị Hằng Nga

Ngẩn ngơ mơ vớt trăng ngà
Thả xuống hồ nước trước nhà tặng em

Ngẩn ngơ hứng vạt nắng lên
Để em hong tóc giữa miền tuyết băng

Ngẩn ngơ mơ phép đằng vân
Cùng em xa gần Nam Bắc Tây Đông

Ngẩn ngơ mong làm cây thông
Ung dung trước gió thả lòng reo ca

Ngẩn ngơ tình giắc nam kha . . .

Mơ Màng

(Tặng em Krent Kim.)

Mơ màng... thấy dáng ai về
Quàng thâm khõe mắt, nặng nề bờ môi
Mơ màng... chỉ mơ màng thôi
Sợ em theo lửa... Bỏ tôi một mình!

Ngọn ngang phỏ núi lặng thình
Mơ màng... nghe lá trở mình lao xao
Choàng tay ôm tiếng gió gào
Mắt rung mưa bụi nổi đầu đong đầy!

Trời cao - Đất rộng — Trách ai?
Khói bay trước ngõ, lửa vây sau đồi!
Mơ màng... cứ mơ màng thôi
Nổi trôi vạt nắng rã rời màn đêm

Mây chông chênh, núi chao nghiêng
Nửa đêm ẩn hiện bên triền... bóng em
Mơ màng... nửa lạ... nửa quen!

San Diego Firestorm 2003

Nhớ Nhung .

*(Cảm tác qua thi phẩm Bốn Mùa Yêu Thương
của Đông Hương Tôn Nữ.)*

Nhớ ngày hè nghe tiếng ve vào Hạ
Mong bãi trường về cõi gió đồng xa
Sáng thả sáo đều... vì vu rộn rã
Chiều chiều theo má câu cá bờ sông.

Nhớ sáng Thu theo ba xem nhỏ mạ
Nội thôi “tù và” gọi “vạn vân công” (*.)
Thấy chim Ó lượn vòng quanh đìa cá. . .
Lùa bầy gà con... chạy trốn sau vườn

Nhớ sớm Đông mặt trời hồng bến lá
Gió biển mặn mà khóa mát dòng kinh
Con nước lớn nhanh bươm căn lướt sóng
Yêu quá quê mình mưa nắng. . . chung tình!

Ta nhớ mùa xuân trở thành người lính
Đứng gác bình yên... giấc mộng không tròn...
Trở lại xóm thôn... nỗi buồn binh lửa
Uống chén giao thừa... vị đắng nước non.

Tháng Tư, 2015

(*.) Tù Và: Còi gọi vạn vân đổi công ra đồng cấy cấy.

Nghe Từ Lời Yêu Đầu Tiên
(Tặng Khoa & Tú Trinh.)

Ta nghe từ lời yêu đầu tiên
Nghiêng qua đường biên sáng - tối
Nhịp đập kết nối phập phồng
Mênh mông... không nhìn thấy nổi?

Ta nghe từ lời yêu đầu tiên
Róc rách... suối nguồn - sông biển
Long lanh chòm sao ẩn hiện
Chập chờn biến hóa triền miên...

Ta nghe từ lời yêu đầu tiên
Oan khiêng nhớ - quên kiệt sức
Bứt - phá giành - giật thế nguyên
Bình yên duyên tình lưu luyến.

Ta nghe từ lời yêu đầu tiên
Trăng lên giữa miền vô thức
Rạo rức cung bậc ảo huyền
Quyện vào vách đêm ngờ vực...!

Ta nghe từ lời yêu đầu tiên
Tiếng chim “Quỳnh Anh” gọi nước
Ngoài khơi sóng rượt hôn nhau
Lêu trạì đời cao – Báo thức. . .

Nhớ trại Hè 2006

Thi Ký Mưa Hạ

(Tặng cô em Kiến Hòa.)

Dầm cơn mưa Hạ... ta ra phố
Tìm ý thơ... thuở ấy chưa quên
Quyển sổ nhỏ ép chùm phượng đỏ
Hè qua phà em tặng đầu tiên ...

Đã bao năm lá thư còn đó
Bấy nhiêu lần phượng nở rồi tàn
Cầu Rạch Miều bắc ngang nỗi nhớ
Cứ mỗi lần mưa Hạ phủ giăng...!

Về thăm Bến Tre nhớ tuổi học trò.
2012

Chờ Mùa Trăng Rụng

(Tiễn em về thăm quê.)

Anh thoáng vẫy tay
Em bay cao vút
Đêm về trùm chẵn
Giấc ngủ giật mình
Mỗi sáng lên đời
Ngồi "Cà Phê Giọt Đắng"
Đêm dài ngày ngắn từng giọt rơi rơi...

Chiều hè, mà buốt quá em ơi!
Tùng chùm mây trời thông dong
Cong tròn chui ngang đỉnh núi
Bỏ lại cho nổi cô đơn
Thui thủi chập chờn từng đêm nhớ mong!

Xin cảm ơn
Thượng Đế sáng tạo vũ trụ mênh mông
Con suối dòng sông rừng thông ...
Và những vì sao trên không lấp lánh
Bầu bạn cùng ta từng đêm giá lạnh
Chờ qua mùa trăng... chín rụng
Em về!

Sân Bay San Diego. Hè 2013

Nắng Đêm

Nắng đêm trải vàng mặt sóng
trăng nhô bên góc trời Tây
dã tràng miệt mài ôm cát
mong ngày lấp biển Đông đầy

Gió lay long lanh đáy nước
mặt trời thúc đợi triều lên
chưa biết trăng đầy trăng khuyết
biển còn ôm ấp nắng đêm

Đỉnh đồi hải đăng chớp tắt
dắt tàu vào bến neo đon
bỏ nắng chập chờn nhọt nhạt
mặc tình trăng giỡn đầu non...

Biển viết bài thơ son sắt
trên làn sóng bạc bao la
gió đưa con tàu hụp lặn
lướt nắng tìm gặp trăng ngà

Em hát bài ca truyền thuyết
Dã Tràng nuôi tiếc hư không
gom nắng rải vàng sóng biển
miệt mài xe cát biển Đông!

Bờ biển San Diego 2000

Nâng Cốc Đôi Bờ Ta Uống Say

(Đọc thoại với Bé Chi – Thủ Thiêm SG.)

Anh ở bên này ít thấy mây
Trăng sao cũng khó được sum vầy
Đêm về phố núi đầy sương đọng
Chập chờn giấc mộng tỉnh rồi say
Cay mắt mơ màng nỗi nhớ ai
Sài gòn đêm chảy cuốn sang ngày
Thủ Thiêm đèn tắt hay còn cháy
Thức dậy chưa em bé đánh giầy...?

Thương quá em tôi bé thợ ngậy?
Sáng đó chiều đây dạ chẳng đây
Bến sông hēm phố lê bước mãi
Suốt ngày lau chải chẳng ngừng tay
Nhớ túp lều thưa, gió lung lay
Tối ngắm sao khuya... đón nắng mai
Người đi bỏ lại người bên đây
Thao thức tàn đêm tiếng thở dài...

Vững tin em nhé - có một ngày
Chim về vui hót rợp rừng cây
Sài gòn gió xoáy tan đông giá
Rộn rã tình xuân chim én bay...
Mời em nâng cốc hết đêm dài
Nâng cốc đôi bờ... Ta uống say
Lần đầu anh thấy trăng đúng hẹn
Uớp cạn men nồng ngọt... chẳng cay

Chào em. Chi ơi ...Sáng rồi đây!
(Tạm ngừng đọc ầm trong đêm nay.)

Ngày lên nắng trải dài phố núi
Anh phải “đi cà”... hẹn tối mai!

2013

Lều Vắng

Chơi vơi
con gió ngược chiều
rã rời cánh nhận
buồn thiu cuối trời

Hè đi
không nói một lời
để lũ đế
rỉ rả lời nỉ non

Ta về
tìm lại vết son
In trên lối rẽ
đốc mòn năm xưa

Lưa thưa
vạt nắng trong mưa
đong đưa chiếc lá
rẻ mùa Thu rơi

Chơi vơi
Trời nước trùng khơi
lời thơ bầu rượu
đầy vơi bến chiều

Ngồi bên lều vắng cô liêu
Ta chờ tiếng Quốc
gọi triều nước lên!

Hè 2012

Ngày Đông

(Kính tặng chị Trần Thúc Vũ.)

"Thấp lửa" đề thơ thương bên xưa
Thả theo sông nhớ gửi núi chờ
Bơ vơ chiếc nón mờ trong gió
Ngỡ bóng dò ai bên xuân thơ!

Cuối hạ đồng khô rạ nhà hương
Lá rụng rừng thu trái thắm hồng
Cho anh gói bóng vàng trăng cũ
Áp ủ tình em lộng gió đông

Con lũ tràn sông vỗ dạt dào
Nhận chìm đồng lúa chẳng xót đau!
Xôn xao cánh én mùa xuân trước
Giờ để mình em bước dải dàu

Dâu biển tình em xoáy ngược dòng
Mệnh mộng con nước rẽ đục trong
Ngày đông ản vọng lòng con phố
Phiên hợp chợ chiều - bán tiếc mong!

Đi dọc đường đời ta có nhau
Tóc xanh sương sớm nhuộm mái đầu
Anh trao em trọn bao vòm nắng
Đông giá giữa đàng đau biết bao!

Vĩnh biệt nhà thơ Trần Thúc Vũ
2000

Vì Sao...

Vì sao
Hữu Loan khóc thương hoa sim
và người vợ hiền của ông
yêu hoàng hôn màu tím?

Vì sao
cụm hoa *hồng* trong công viên
lại trở bông màu *trắng*
và khi đêm về nắng vẫn chói chang?

Vì sao
gió đưa mây lang thang
che khuất vàng trăng trên đồi phố thị
và con sóng đi đâu - về đâu cứ vỗ rì rào
âm thầm xóa mất dấu chân Em?...

Còn nữa,
kìa em xem...
chùm sao "Lưỡi Cà" *"*
đêm nay giận hờn ai
mà nhấp nháy giữa trời sương
rưng rưng giọt nhớ giọt thương
vướng trên đôi mắt buồn em vậy?!

Em nói đi! - Vì sao?

Lời Đất

Bụi tre ai đốn ngã
lá ủ gốc xác xơ
đêm héo khô đông giá
ngày hạ ứa nhựa mờ!

Gió xua mây lững lờ
gom mưa uôm mằm sồng
gốc vắn mình nứt mộng
trong nắng chiều cuối đông.

Nhu phép lạ thần linh
khi tiếng gà gáy thức
mãng chen chúc tượng hình
xinh xinh quanh vết đứt.

Cội tre già vàng nhạt
ngừa mặt che nắng hồng
ôm chồi xanh bát ngát
bạc ngàn khắp núi sông. . .

Tình yêu ơi! Đừng khóc
lời đất nói cùng cây
cuộc sống là muôn mặt
ngọt bùi trong đắng cay . . .

Tháng Năm - 2004

Biển Trắng

(Tặng cô Lúa Chín Bến-tre.)

Biển Xanh
vàng sáng long lanh
vàng trên sóng nước
trong lành mênh mông...

Trăng non
e ấp ngọn bần
tiếng con chim nhạn
ngoài vòm gọi sương

Mây giăng
« sợi nhớ sợi thương »
vỗ theo tiếng sóng
Hàm Luông mặn nồng

Gió tuôn
ngàn suối trăm sông
Cửu Long cuộn sóng
giữa lòng Đại Dương

Tình quê
tia mắt sâu vương
giận - thương ẩn hiện
đọc đường phiêu linh

Bình minh
rẽ lối nhân sinh
biển trắng gói mộng
ôm tình quê xa ...

2013

Tiếng Nguyệt Cầm

Trăng tròn treo cành trúc
Sóng nước soi bóng vàng
Mây ngàn đan phiếm bạc
Xào xạc gió mênh mang

Ta nhớ em, tiếng Nguyệt
Bến Phà — qua Hàm Long
Bài Nam Ai da diết
Nung lòng... khách sang sông

Trăng khi đầy khi khuyết
Tiếng nguyệt mãi ngân nga
Trôi xa theo dòng biếc
Suốt dặm đường quê xa

Ba Nam hòa vận nước
Sáu Bắc diu dặt bay
Bảy Oán sầu ly quốc
Ngũ cung cứ vui đây...

Ta yêu em, tiếng Nguyệt
Réo rất phiếm tơ lòng
Thương con sông chín khúc
Đục, trong rã đôi dòng...

Ta nhớ trăng quê nhà
Lời tình ca ấp ủ
Gieo trong từng giấc ngủ
Tiếng nguyệt còn ngân nga!

2013

Em Chờ Anh

(Nhân ngày Tình Yêu"
tặng những tâm lòng chung thủy.)

Em chờ anh
Ngồi nghe gió kéo thời gian
Vang vọng tháng năm vòng quanh núi thấp

Em chờ anh
Qua ánh nắng chiều chột tắt
Mây kéo ngang trời che khuất ngàn sao

Em chờ anh
Đếm từng đợt sóng lao xao
Đuổi nhau cuộn trào vỗ đầu bờ cát

Em chờ anh
Năm nghe chim "Lẻ Bạ" hót
Khàn giọng gọi tình mỗi cánh dưới trăng...

Em chờ anh
Năm tháng tính số thời gian
Bấy độ Đông tàn cây rừng thay lá...

Em chờ anh
Mấy mươi mùa Xuân nghiêng ngã
Xoa tóc Vọng Phu hóa đá... vẫn chờ!

Biển Đêm San Diego.
2014

Dứt Đường Tơ

*(Nghe ca khúc Tiếng Còi Trong Sương Đêm
và Dứt Đường Tơ nhớ nhạc sĩ Lê Trực tức Hoàng Việt.)*

Canh thâu
nghe tiếng đàn bầu...
cô kim hòa quyện
nổi sâu vắn vương!
Tiếng còi
giục già đêm sương
"Bến nước gió rét..."
dậm trường kiếm cung
"Nước non
tràn máu anh hùng
Dứt Đường Tơ "..."
anh ngỡ vẫy vùng vó câu (!.)

Bao năm
tàn cuộc bể — dâu
người biết chãng?
tiếng đàn xưa
vẫn nghẹn ngào... xót xa!

2011

Tiếng Sáo

(Tặng người thổi sáo cầu mưa
cho 5 vạn dân đất Quảng đang đói nước.)

Tiếng sáo
trầm bổng trên rẻo cao
mơ về cánh đồng nước rì rào
có dòng sông xôn xao sóng biếc

Tiếng sáo trúc lúc nghẹn ngào
lúc vút cao bi ai thống thiết
theo từng giọt mồ hôi nham thạch
rơi lên những chiếc miệng há hốc
của mẹ - của chị - của em
của người dân quê tôi đang đói nước!

nơi từng mỗi vùng đất
trùng trùng lũ kiến rùng
nằm lẫn ra chết khát...
Vì mảnh địa cầu rách nát
giữa ngày hè trắng khô sa mạc
nơi con người chỉ cười thay khóc
vì không còn nước mắt...

Thượng Đế ơi!
tôi xin dâng Ngài tiếng sáo không lời hát
và mảnh trần gian đang khát
xin Ngài công bằng cầm cân nảy mực
ban phát lại
cho người dân quê tôi
có Nước...

Mùa Hè 2000

Cô Liêu

(Xem kịch Bản Tố của Lôi Vũ.)

Tan bão tố, mưa thu ru kẽ lá
khỏa hương hoa hòa ngợp phủ vòm trời
sôi biển động sóng trào sôi trắng nhạt
môi khát cồn cào giữa đảo hoang khơi

đêm tiếp nối bơ vơ chờ nắng đỏ
gió hú đòi thiên mây xẻ chiều tan
chiết tỵ chữ đời dư âm hiệu số
đêm đỏ đầy sao... lem ó vàng trắng

lần neo dư đồ ta tìm hạnh ngộ
nắng đỏ mờ hoang cỏ phủ vệ đường
sương ủ lạnh, oằn khiêng đêm thăm-nộ
rẽ lối tình em xoáy vận cô liêu...

2012

Thoáng Hương yêu. . .

Trắng tay tàn cuộc bể dâu
Thoáng hương yêu. . . cũng "qua cầu gió bay!"

Tình ta... cơn gió - áng mây
Tình - say ôm bóng trắng gầy cuối Đông

Dẫu rằng con suối - dòng sông
Cũng buông trôi chảy ra dòng đại dương

Phong Vân gầy cuộc yêu đương
Gió cuồng bão tố - Mây vương nổi sầu

Hỏi rằng đất rộng trời cao
Có nghe chăng? — Tiếng gió gào gọi mây...

Tàn phai chung cuộc trắng tay
Mặn nồng cho lắm — Đắng cay cũng nhiều!

Hoàng hôn le lói nắng chiều
Trắng soi xác lá hương yêu giữa dòng!

Cuối Thu 2004

Hạ - Huế

(Tặng Sương nhớ ngày thăm Huế.)

Anh tìm em trong ngày Hạ Huế
Ghé trường xưa hoa phượng rụng đầy
Nhớ mùa thi chờ ai trước lớp
Nón bài thơ rợp áo tím bay...

Nhớ những ngày chờ nhau đầu phố
Không gặp em thương nhớ từng ngày
Sáng lên Mạ trở ra ngoài đó
Chiều quay về nắng đổ hàng cây

Vắng mây Núi Ngự hoa chưa nở
Dòng Hương lơ lửng lộng tàng cây
Gió rã nắng đầy sân Quốc Học
Góc nhớ cảnh thương bực chôn này

Trang lưu bút ép dày cánh phượng
Anh đã về đây, em ở nơi nào?
Nắng hè nóng sao lòng thấy lạnh
Linh tính gì... bước thấp bước cao!

*

Ngày ra đi lòng đau ôm Huế
Hôm nay về — Ô Thước rẽ bày
Mạ ghen ngào nói qua màn lệ . . .
"Nó chờ mi mười mấy năm nay!..."

2012

Tình Nắng

Chiều tà khóa khói ôm tình nắng
Hải Âu lã cánh sợ đêm về
Tái tê bến vắng thuyền cô quạnh
Thấm lạnh sương buồn khách nhớ quê!

Bến neo thuyền San Diego 2004

On A Rainy Autumn Night

"By: Choe Chi Won (Korea.)"

In the chilly autumn wind
I sing a lonely song
Not a soul in this world
Knows my mind

Autumn rain falls outside
Until late at night
I sit by a burning oil lamp
Thinking of my far-off home!

Đêm Mưa Thu

(Sông Cửu phỏng dịch.)

Trong gió thu lạnh lẽo
Tôi hát bài đơn côi
Bao tâm hồn vạn nẻo
Đâu hiểu tôi bằng tôi

Ngoài trời mưa thu rơi
Nổi dài qua đêm tối
Tôi chong đèn nghĩ ngợi
Quê nhà tôi... xa xôi!

Phía Trước

Trước rừng
bừng chiếu vạt nắng son
sương đọng
long lanh dọc lối mòn
chiếc lá
xa cảnh buồn nuối tiếc
suối nguồn
róc rách chảy theo nguồn

Trước biển
triều căn tiếng gió nâng
trùng khơi
vỗ sóng gợn lặn tằm
lang thang
mây trắng trôi lã đẵng
chiều tàn
đêm níu nửa vành trăng...

Trước đời
thông đứng thẳng trầm ngâm
Vi vu . . .
khúc nhạc gió nhẹ ngân
dưới hồ
lũ cá xuôi theo nước
rước bạn
tình ngư ngắm nắng xuân

Trước núi
ngàn mây tạc bóng hình
lung linh mái tóc trắng tàn đông
thương Mẹ
vọng phu bông con đọi . . .
nhớ Cha

vời vợi gánh non sông!

Cuối Đông, đôi hoa vàng Cali- 2004

Hồn Thu Cảm

(Tặng chị Loan.)

Chiều tà khóa nắng trắng đời thông
Gió ru rừng ngủ phủ trái hồng
Quạnh quẽ chờ Đông buồn cô xứ
Lắc lư mờ nhạt ánh thu phong

Cầu treo ai bắc ngang hang thẳm
Thiếu bóng dòng sông khách đắng lòng
Chạnh nhớ cố nhân hồn thu cảm
Thấp thoáng đời thông một bóng hồng...

Cuối Thu 2004

Gió Hú Chân Cầu

Vi vu
gió hú chân cầu
xôn xao sóng nước
vỗ đầu mạn bờ

nhấp nhô
bia mộ chợ vờ
người về trầm mặc
lời thơ yên hùng

Long lanh
giọt nắng thủy chung
rung chùm hoa hạnh
mông lung mảnh vườn

Ngồi nghe
chim hót cuối đường
Ta thương cánh én
dậm trường... gọi Xuân.

Tháng Chạp 2000

Mạch Xuân

Khi ngọn chướng trở mình
Tình quê dồn năm tháng
Tràn ngập dòng nhớ thương

Khi én lượn trời xanh
Xôn xao mùa Xuân gọi
Lời nói nào chưa quên?

Búp mai rừng xinh xinh
Nghiêng mình nhìn mây thăm
Úp cánh đợi bình minh

Lung linh màn sương thưa
Pháo giao thừa bùng sắc
Mạch xuân cắt nỗi buồn! ...

Lướt mạng, đêm giao thừa '15

Sông Trăng

(Nhớ cố nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ.)

Vui sao "trăng rụng xuống cầu"
Soi gương thôn nữ gội đầu sông trăng

Gió lay nâng mái tóc xanh
Em và Trăng tạc bức tranh quê nhà.

Nhớ người dựng khúc dân ca
Đêm trăng giã gạo chày ba nhịp nhàng...

2003

Viếng Lâu Nguyệt

(Tặng Ngọc Mai, Sương Nguyệt Lầu.)

Sương giăng trắng nẻo lên "Lâu Nguyệt"
Gặp chàng kiệt sĩ ngắm trăng rằm
Hỏi thăm mới biết chân tình cũ
Đủ mặt tìm về để viếng thăm

Hồ sen lá thắm chen bông đỏ
Sóng vỗ lăn tăn gió lộng thâm
Con nhạn lạc đàn kêu sương muộn
Gọi bạn tình chung vọng tháng năm...

Thương lắm dáng xưa... cười e thẹn
Trưa hè che nắng dưới bóng râm
Bây chừ ly xứ xây "Lâu Nguyệt"
Sáo trúc giao duyên tiếng nguyệt cầm

Ta ngỡ ý thơ chờ hóa thạch
Nào ngờ mạch sống gọi xa xăm...
Thuyền ai căng gió xuôi dòng chảy?
Mời ghé lầu thơ... mở hội trăng!

Tháng Mười – 2001

Anh Như Cánh Chim
(*Thân tặng Phạm Hồng Ân.*)

Ngày qua từng ngày,
nổi vòng thời gian
anh như cánh chim
bay theo dòng chảy. . .

Chim bay sớm tối tìm mồi
anh "cày" ba ca hai buổi
chim mẹ mớm mồi chim non
Thương anh lo toan mọi nỗi
nuôi sống gia đình vợ con
nuôi cả quá khứ tủi hờn
nuôi nguồn tương lai kỳ vọng...

Mùa Đông chim vào trốn lạnh
mùa Hạ chim ra tắm nắng
mùa Thu nhớn nhớn tung cánh
mùa Xuân chim lượn trời xanh

“ Ôi! Em thương anh
bốn mùa vương bận
quanh năm trĩu nặng
căng thẳng xứ người!”

Cuộc đời có gì em ơi
Khi người có được tình yêu
niềm vui nhiều hơn vất vả
Anh thương biết bao
Chiều về tiếng con gọi ba
và thương cả bài dân ca
quê xa năm nào em hát...

Àu ơ...

Ai đưa con sáo sang sông
khiến cho con sáo sổ lồng bay cao
trách ai bắt "Lý Thương Nhau"
đảo thành điệu "Lý Qua Cầu" ngân nga.....

Cali mùa Thu đầu trên xứ Mỹ

Dùng Dăng

(Tặng Trâm - Bến Tre.)

Dùng dăng tay nắm bàn tay
dạ muôn quay mặt
lòng say men nồng

Dùng dăng bên bếp lửa hồng
tết nướng bánh phồng
quên trở... cháy luôn.

Dùng dăng tránh né chiếc hôn
bây giờ nghĩ lại
tâm hồn ngẩn ngơ!

Dùng dăng xua đuổi giấc mơ
sáng ra ngôi nhớ
Thần thờ băng khuâng

Dùng dăng bực đám mây giăng
kéo ngang che khuất
trăng vàng đầu thôn

Dùng dăng tính thiệt so hơn
một đời đơn độc
giận cơn... dùng dăng!

2001

Nửa Đêm

Nửa đêm viết vội bài thơ
nổi niềm trần trở
mộng mơ tình đầu

Sáng ra xách túi qua cầu
hai đũa đựng đầu
hồng dấm đưa thơ

Dùng dăng giả bộ làm lơ
trong bụng mở cờ
ngoài mặt làm nghiêm

Dùng dăng
ngoảnh mặt nhìn nghiêng
cười với con thuyền
tách bến ra sông

Dùng dăng làm bộ ngó mong
liếc nhìn hai chiếc
bóng chòng lên nhau...

Dùng dăng tính móc thơ trao
ban ngày sờ sợ
chờ vào đêm trăng

Dùng dăng hát "lý bông trang"
bông búp về nàng
bông nở phân anh!

2001

Đốt Lửa Đêm Xuân

(Tặng Ngân đêm tân hôn.)

Ngập ngừng
đốt lửa đêm Xuân
đôi má nóng bừng
giác mộng xa xôi...

Ngập ngừng
nâng chén giao bôi
rung rung giọt đắng
rẽ đôi cuộc đời

Ngập ngừng
môi chạm phải môi
ngàn khơi xé gió
sườn đời tuyết giăng...

Ngập ngừng
nước đổ buồm căng
lâng lâng vỗ nhịp
triều dâng sóng ngàn

Ngập ngừng
quần suối tóc ngang
che vành trăng khuyết
trên cảnh đào tơ...

Ngập ngừng
nêm mật đêm mơ
sáng ngời thân thờ
chờ đợi tiếng ru...

Hỏi Trăng

(Tặng em Ngọc Ca.)

Em soi bóng trên sông
lộng màu trắng rạn vỡ
gội suối tóc bênh bồng
gió thì thâm bờ ngõ ...

Em hỏi trăng bao giờ
mộng mơ em trọn vẹn
con thuyền tách xa bờ
khi nào về bến hẹn!?

Trăng buồn ngỏ lời khuyên
ảo huyền chuyện bướm ong
trong trời xanh mây cuốn
giữa biển tình mênh mông

Tiếng quốc gọi đầu non
bồi hồi cơn ác mộng
thương chùng hoa nở muộn
theo con nước lớn, ròng

Tình muộn - duyên chờ mong
viễn vông - tình giấu mặt
chân thật - nghĩa thăm nồng
ngược dòng — tình bội bạc...

Trung Thu 2003

Khoảng Cách

Nắng mưa
Thuận nghịch ý Trời
Mộng gió trăng
Sao đổ tại đời bướm hoa!

Tình nồng
Thấm giọt mưa sa
Lửa hương rung chuyển
Phong ba nhụy tàn

Bàng hoàng
Con bão ái ân
Nụ hôn ẩn tích
Mãi hằn con tim

Ôm tròn...
Khoảng cách mông mênh
Bên nhau mà ngỡ
Chông chênh giữa dòng...

Tháng Bảy - 2003

Mộng Nhớ

(Chúc mừng thượng thọ hai cụ Trần Thìn & Kim Bình.)

Trăm năm mộng nhớ... chớ chưa đây
Gói đầu niên kỷ lụy đây - voi
Quê xa đông giá khơi dĩ vãng
Nhớ cánh hoa tàn trong tuyết rơi...

Thượng thọ tám mươi ngõ đôi mươi
Mầm non con cháu sống yên vui
Bồi hồi nỗi nhớ thời thơ mộng
Nụ hôn còn ấm tiễn một người

Kiều Nguyệt Nga tôi giờ ở đâu?!
Có thấu lòng chẵng? Tự bấy lâu
Biển rộng tình sàu dường như đã
Hóa sóng thời gian... phủ bạc đầu!

Đâu ngờ bến cũ gặp thuyền xưa
Hương tình muôn thuở chữa thiếu thừa
Nắng mưa tan hợp — Đòi du mục
Chuyện ngàn năm - Hôm nay - Ngày xưa...

2001

Pháo Nổ Chiều Đông
(*Thân tặng Nguyen Qui.*)

Vẳng nghe
pháo nổ chiều Đông
đưa người sang bên...
cạn dòng tình ai!

Mây vàng
chao cánh điều bay
bên nì bên nớ...
cách hai nhịp sào

nổi đau
cào rách địa cầu
sương mờ vạt nhớ
phai màu áo bay...

Đêm nay
cạn chén đắng cay!
ai ôm mộng vỡ
ai say... men tình!

2014

Bến Nước

(Ngày về thăm Giồng Trôm.
Tặng LNQA.)

Bến nước trước nhà em
Lớn - rộng đôi dòng xuôi ngược
Hè, mình hái lá thả thuyền
Bềnh bồng vòng quanh “giáp nước”

Dòng sông mang tên "Ba Lạc"
Nội đặt là bến "Sao Giăng"
Đêm trăng chơi trò "trốn bắt"
Dưới tàng đơm-đóm ve bản

Cha bắc tám nhịp cầu ngang
Nói liền hai nhà gần lại
Tụi mình đeo - tay vịn gậy
Hai đứa nhảy ùm xuống sông

Ngày rằm, mười sáu nước ròng
Ra sông ôm bè tập lội
Mẹ bắt anh cúi đánh đòn
Em ngồi khóc hoài đến tối...

*

Oi, hỡi dòng sông quê tôi
Tháng năm bên bồi, bên lở
Có giữ giùm ta nỗi nhớ
Bến mơ tình tự đầu đời...

Bến Thời Gian

Thuyền đời
ghé bến "Thời Gian"
giăng dây trung hiếu
ngang tâm nhân sinh

ngồi nghe
tiếng quốc gọi tình
bao la khắp nẻo
hành trình xa xôi...

Hoa rơi
hương động bồi hồi...
lời thơ men rượu
ta mời tri âm

nâng ly
đếm giọt phong trần...
mỗi mùa xuân
đựng mấy ngàn
câu thơ!?

2013

Thi ký Quê Hương “Người Giàu Cũng Khóc”

Hàng dừa Mễ xõa tóc
Che dọc bãi cát vàng
Xe ta lòn mây trắng
Nhìn nàng năm biển xanh.
Xin chào... Quê hương
"Người Giàu Cũng Khóc" (*.)
Hao hao... Vũng Tàu Việt Nam.

Dọc bờ biển Mexico

*Tên một bộ phim Mexico, trình chiếu ở Saigon năm 1995.

Dang Dở

(Tặng chị Kim Bình.)

Sống cảnh dở dang - Nước với Tôi
Thuyền đời định mệnh cánh buồm trôi
Rì rào biển hát - Bông đá nở *
Thơ uống niềm mơ dựng ý đời

Một chút tình thôi gửi lại người
Suốt đời huyết lệ cứ đây vui
Mặt bẻ soi gương đời muôn vẻ
Đơn lẻ một thời chịu cút côi...

2001

*Bông đá = San hô

Gói Đầu

(Đêm nghe ngâm thơ Kiều 2004.)

Mông mênh
sóng vỗ mênh mông
sông dài bề rộng
tây — đông, mảnh đời

Gói đầu
nhật nguyệt Người ơi...
mấy trăm năm
chưa đổi vời duyên tu?

Hương thơ
vén áng mây mù
dư âm tiếng hịch
thiên thu hợp quần

Hỡi người
thôi sáo đầu sông
Khóc Tố Như?
Hay thả hồn theo trăng!?...

Santa Anna - Cali 2001

Đốc Xuân

Vòng vèo
Leo dốc ngày xuân
Lên non núi ẩm
Xuống rừng đồi ôm.
Lối mòn
Tuyết đổ đường trơn
Chông chênh ẩn hiện
Xe lòn trong mây.

Quanh Quanh
Sương phủ mờ cây
Em cười nhả khói
Chuyện đây, chuyện voi...
Êm êm
Khúc nhạc không lời
Đón người về hội
Sườn đồi nhú hoa.

Câu thơ
Ngẫu hứng đường xa
Hồn Nguyễn Du
Thấm lòng ta... mận mà:

"Sen tàn cúc lại nở hoa
Sầu dài, ngày ngắn, Đông đà sang Xuân... "(*.)
Dù Em
Qua những tảng băng
Nhớ hồ Than-Thở
Chờ trăng... năm nào.

Đầu năm đi xem tuyết đổ 2001
* Thơ Nguyễn Du

Trong góc tim đời...

(Tặng Nguyễn Quy và một người....)

Vận nước trái ngang đôi đàng xa cách
gạch nối tình người ẩn tích khó quên
ẩn hiện từng đêm chập chờn nối mạch
lũ ngập tràn đồng. . . vách núi chông chênh!

Đêm thức chờ trăng mây giăng cuối phố
ngày sâu nắng đổ bạc trắng thời gian?!
sợi tóc muối sương uôn theo đường nhớ
người đi kẻ ở - dang dở muộn màng!

Biển chiều hợp tan sóng tràn bờ cát
thì thềm gió hát trăng mọc đầu non
bến vắng sắc son đợi thuyền sớm tối
soi bóng em ngồi lần chuỗi. . . cô đơn!

Dẫu tuổi hoàng hôn nắng chiều vẫn đẹp
khép lại đêm dài ... ngày mới nắng lên
dấu ấn nụ hôn ta ôm truyền thuyết
trong góc tim đời. . . đẹp tuyệt tình em.

Tháng 10/’05

Gọi Dòng Thơ Thức Đợi
(Tặng Hàng Ly Hương.)

Một mình ra bên nhớ
biết chờ em ở đâu?
nơi làng quê phố chợ
Ta hái trái thơ sầu!...

Thuyền mây trôi qua cầu
dòng kênh đào ôm nắng
cung nam lồng cung oán
tiếng đàn ngân xa - gần...

Sáng Hạ màn sương tan
chim Oanh chào ngày mới
gọi dòng thơ thức đợi
tỏa hương ấm tình đời...
ta biết rồi em ơi
ai chẳng cần sợi “Thương”
cột đôi bờ biển nhớ
nổi đường về Quê Hương!?

Tháng 8 – 2005

Dốc Sương Mù

Sớm
Chớm Thu
Sương mù giăng
Trùm khăn phủ núi
Dãy đồi ngói lom khom
Xe cộ ôm đường trườn dốc
Anh pha đèn vòng qua cao tốc
Tìm đưa Em về hướng mặt trời lên...

Chula Vista – 2005

Sông Cửu

Quán Chiều

(Tặng Nguyễn Lang Quân
Nhớ Nhóm thơ Lều Cỏ. Cầu Sài Gòn.)

Nắng Hạ rải trần mặt lộ
Bụi Hè che đục dòng sông
Qua cầu nhớ chùng bển đố
Chờ ai... cháy ruột cháy lòng

Bâng khuâng thêm "Hoa Sen Quán"
Mênh mang gió thoảng qua rèm
Chiều tàn mây trôi bằng lãng
Mơ màng nhạc khúc ru đêm

Bình yên mơ "vườn Thượng Uyển"
Ta cùng Vương Nữ đón trăng
Ngân nga thơ hòa giọng trúc
Cho đời vui bớt nhọc nhằn...

Nhớ nhau mỗi tuần sen nở
Thơ về mở hội "Quán Chiều"
Quả xoài thái từng miếng nhỏ
Vị chua, vị ngọt chia đều

Màn đêm buông trùm lối cũ
Đèn khuya sáng mắt long lanh
Ngư lang thì thâm Chúc Nữ
"Tình Em lẽ sống đời Anh!"

Tháng 6/1996

Chùm Nắng

(Tặng Vũ Hiền.)

Giận thương sương tuyết trinh nguyên
Gom từng chùm nắng dành riêng cho đời
Bình minh xin gửi tặng người
Hoàng hôn tặng biển reo lời hợp tan
Về đâu. . .Mây lượn lang thang
Che vàng trắng lạnh treo ngang cánh rùng. . .

Gặp ai . . .nửa giận nửa mừng?
Thương ai, ai giận — Ai đừng bỏ ai. . .

Đêm La Jolla 8 – 1997

Đồng Dao Mẹ Cò

(Cảm tác điệu hát Cò Lả, dân ca Quan Họ Bắc Ninh)

"Con cò. Cò bay lả, bay la
Bay ra, ruộng lúa. Bay về, về đồng xanh. . .
Tình tính tang, tang tính tình
Dân làng mình, dân làng ơi. . .
Rằng có nhớ, nhớ hay chẳng.
Rằng có biết, biết hay không?"

Mẹ Cò mò cá trên đồng
Bắt được con còng ngóng cổ chờ con
Mẹ Cò mò cá ven sông
Con nước lớn ròng chẳng đủ con ăn
Mẹ Cò mò cá đêm trăng
Trách ai giăng bẫy vương chân Mẹ Cò. . .

Vì con bữa đói bữa no
Còng lưng Mẹ Cò chẳng quản canh trâu
Hơn loài cú vọ, điều hâu
Gặp xác đồng loại thì xâu xé giành . . .

1996

Trên Rẻo Cao

Nhà ai trên rẻo cao
Lung đeo vào vách núi
Nàng ngồi bên khung cửa
Nghe suối róc rách. . . cười!

Chim líu lo sau đồi
Ông mặt trời thức dậy
Đàn trâu khua mõ gọi
Nghé . . . ọ . . .chạy theo bầy

Em bước trong nắng mai
Theo con ong tìm mật
Nương ngô giương cờ phất
Lộc biếc gửi trĩu vai

Ngày mới xua đêm dài
Cây trở mình chảy nhựa
Bàn tay ai hứng sữa
Nuôi đời - Nuôi ước mơ!

Rượu cần say nổi nhớ
Bờ mộng nàng Sê-Tiêng
Nụ cười - Hoa rừng nở
Ánh mắt - Ngàn suối ghen . . .

Xa buồn lòng trần trở
Xứ sở tình duyên thơ
Trâu ra chuồng gõ mõ
Chó xuống ngõ trèo thang
Nhà sàn chen lán cũ
Rừng Thu ngập lá vàng!

Khu Kinh Tế Mới, Rừng cao su Bà Rá - 1994

Chiếc Cầu

(Tặng Lê Ngọc Quế Anh.)

1.

Chiếc Cầu

Không có sông

Rộng thênh thang

Bắc ngang đồi Thương núi Nhớ ...

2.

Ký ức tuổi xuân

Hè về. Đêm trăng

Anh qua nhà em

Trái chiếu ra sân

Ngồi nghe ngoại kể chuyện Lý Thông

Đoạt công Thạch Sanh Chém Chằn

Lừa vua - Phản bạn

Lấp hang hãm hại dân lành

Bị trời đánh ...giữa cơn mưa ...

3.

Chiếc Cầu

Quê mình năm xưa

Bắc ngang rạch Gừa, rạch Sộp

Trưa hè bóng dừa rợp mát

Nằm nghe giọng hò lạnh lớt

Của chị Bảy đò ngang ...

Hò ...ơ...ớ ...

"Gió đưa gió đẩy bông Trang

Bông búp phần nànghò ...

Bông nở ... phần anh ...ơ ..."!

Qua chiếc cầu bắc ngang đồi trọc

Hè California - 1999

Florida Quê Em

(Tặng cô giáo Edith Kieger thay lời cảm ơn.)

Em nhớ mãi mái nhà xưa
Bao năm phải rời xa
Tâm tư em xao xuyến thiết tha
Nơi đó có anh bạn láng giềng
Gặp nhau hồn nhiên đổi trao. . . chia sẻ
Tùng mảnh vui buồn nhỏ bé cùng bẻ chia đôi
Đêm nghe mưa rơi rả rích ngoài trời
Trong giấc ngủ cũng bồi hồi
Chập chờn thắm thâu . . .

Mỗi bữa ăn ngon do bàn tay Mẹ nấu
Khi bát súp nóng lúc đĩa rau xanh
Trong căn nhà ngói đỏ xinh xinh
Gia đình em bên nhau êm ấm. . .
Nhớ cánh rừng phong, xanh, vàng gió lộng
Bóng dáng con tàu cha lái trên sông
Nhớ con đường sỏi trắng cong cong
Mỗi trưa mẹ đi đón cha
Ngang qua đồi hoa vàng nở
Ôi! Florida là quê em đó
Nỗi nhớ dạt dào thao thức từng đêm . . .

Em biết.
Anh cũng như em
Khi đi mang theo quê hương trong mộng . . .
Để rồi hôm nay từng ngày . . .
Nhớ thương nhớ hình bóng Việt Nam!

1/2000.

Đường Cũ Thay Tên .

(Thương tặng Ngọc Thu. . .lần về thăm VN.)

Đêm tàn Đông, ôm nhau lần cuối
Hôn sao trời rẽ lối tình em
Trăng buồn chênh chếch màn đêm
Nghiêng nghiêng chiếc bóng đầu ghènh tiễn nhau

Tàu ra vòm rừng tràm chao gúc
Che khuất em. . . tiếng khóc xa xôi!
Tùng chùm đóm đóm nổi trôi
Ngược về bến cũ đất trời vấn vương. . .

Đảo Nam Dương màn sương buông xuống
Đêm nhớ thương chợt đến - chợt đi!
Lòng người bão tố cuồng quay
Hỏi đất trời : Cảnh đọa đày? - Do ai?! . . .

*

Bao nhiêu năm gọi là quá khứ?
Về tìm em, đường cũ thay tên
Sương giăng trăng nhỏ lệ phiền
Lòng người ly xứ đảo điên sự tình. . .

2006

Gió Ru Cuối Hạ

Nặng oằn thân nhện công khôi to
Ta ngồi nghe gió... dạ thần thờ
Con bướm rần vờn con bướm trắng
Muộn màng nhả nắng dọc rừng mơ

Bầu rượu đơn sơ cạn chén say
Men cay tri kỷ thoáng vui đầy
Ta ôm nắng chảy. . . ta gom nắng
Đan áo phong trần mặc đấng cay

Mây bay Sao rớt phía trời xa
Nhập nhô sóng biển chói lập lòe
Chiều Hè trắng vào đêm nắng Hạ
Rỉ rã vườn nhà lớp sương sa

Hàng cây soi nước trước sông chiều
Tàu ai rẽ sóng vọng hoa tiêu
Hương quỳn rũ bay ngang bến cũ
Gió ru ập ủ sợi nắng điều . . .

Duyên Lành

(Tặng Kim Ngọc.)

Duyên lành cây hạnh đơm hoa
Là đà đàn bướm gần xa lượn vòng

Duyên lành cảnh sứ trở bông
Bóng ai thấp thoáng ngời hong tóc huyền

Duyên lành cánh én chao nghiêng
Riêng tư nín gió nổi liền cành xuân

Duyên lành hoa cúc vàng sân
Hứng vàng trăng sáng đêm rằm tặng ai

Duyên lành nóng rực đôi tay
Gió bay nhịp thở, thuyền lay mái chèo

Duyên lành hạnh ngộ kiếp nghèo
Động trong ánh mắt trong veo bến tình . . .

Chân Trời . . .

(Tặng Hàng Ly Hương.)

Mấp máp làn môi yêu thương
vần vương nụ hôn mật ngọt
và anh ơi! Đường như em đang
bay trên tầng cao chói vót

Cánh tay Thánh Giá cứu vớt hồn em
như triều dâng nâng thuyền đắm
mắt em long lanh nắng ấm
hương nho tỏa ngát mây ngàn

Trong cơn bão lốc xoáy quanh
phủ vàng trán em tóc rối
hàng mi kết chuỗi kim ngân
màn sương mờ rung bão nổi!

Ôi! Em khát một dòng sông
như nóng cuồng chờ gió lộng
như đông giá đợi nắng hồng
như người tử tù mơ sống . . .

Ngày qua em như bóng chim
lịm trong thét gào bão nổi
là cánh rơi chạm đá ngầm
lưỡi khô còn cào nhạt muối

Hôm nay nước mắt sàu tùi
xuôi dòng suối bạc tha hương
nỗi buồn hòa trong sa mạc
tuôn đầy mạch sống yêu thương!

*

Chân trời . . . chỉ Em định hướng
bay lên đỉnh sáng bình minh
tình Anh thắp Em cánh phượng
lượn quanh hành tinh hòa bình

Noel - 2013

Đông Cỏ

(Tặng Lê Phụng quê Vàm Cỏ Tây.)

Thảm cỏ non mong manh
uốn quanh bờ sông vắng
bông lục bình tím tím
bông bèo lặn nước xanh

Dòng sông quê hiền lành
Đông Tây hai nhánh đổ
tiếng gió ru thì thầm
quanh năm hoa tràm nở

Đò ai chở nỗi nhớ
cặp bờ đọi cổ nhân
đêm vui buồn vô cơ
mãi ẩn hiện tiềm tàng

Ráng chiều trôi lang thang
đêm thời gian xuôi ngược
bóng sao rơi đáy nước
bầy cá hớp sao tan . . .!

Sóng vỗ bờ lặn tăn
lúa căng tròn ngậm sữa
mùa tình yêu đôi lứa
đồng cỏ đùa sông trắng

Valentine's Day 02/14/2004

Hồ Mắt Tình Em

(Valentine – tặng bà xã.)

Đỉnh tháp tình yêu ẩn hiện xứ người
Bên tôi đồi nghiêng nửa triền núi sáng
Em ngồi một mình nhìn dòng suối cạn
Giận nắng đồng khô khát nước trâu cây. . .

Nhớ quê đêm này mình ngắm sao bay
Anh vuốt tóc em rừng cây lay động
Hàng tre lộng bóng sương mỏng trắng mờ
Hiu quạnh con đò chờ khách ra sông

Hồ mắt tình Em sâu bóng quầng thâm
Chín khúc Cửu Long chưa đong đầy được
Hạnh phúc - đắng cay - dài theo sông nước
Vượt mức thời gian muôn mặt chông chênh?!

Ranh giới đường biên giữa ngày và đêm
Tuôn chảy triền miên bất cần qui luật
Mặc ai tiên tri... quyền uy... áp đặt
Em vẫn vẹn lòng son sắt chờ anh!

Black mountain CA (Valentine '15.)

Cánh Phượng Quê Xưa

(Nhớ máy trường Mỹ Tho năm xưa.)

Cánh phượng năm xưa còn nguyên sắc đỏ
Cát bụi thời gian lấp ngõ u hoài
Ngày mới giặt mình thình lình ra phố
Ngó chiếc áo dài lộng gió nhớ ai!? . . .

Con tàu chiều nay chạy ngang biển nhớ
Ngờ ngợ chuyến phà Tân Thạch - Tiền Giang
Em liếc nhìn ngang thì thăm to nhỏ
"Tặng anh phượng đỏ — nhìn nó nhớ em"

Súng nổ đêm đêm từ mùa Hạ đó
Tiếng gọi lên đường chia cắt lúa đôi
Năm tháng xa xôi hành quân mọi ngõ
Phượng vẫn trong mơ thương nhớ bồi hồi . . .

Trận chiến rã rời - bình yên dang dở
Lịch sử đổi chiều - thành phố thay tên
Gốc phượng cô đơn bông rung rinh nở
Ta trở lại trường ngồi đó chông chênh!

*

Cánh phượng ngày xưa chứa đầy nỗi nhớ
Chùm hoa học trò nở giữa thời gian
Bàng hoàng hùng đông mặt trời leo núi (*.)
Gạch nối tình em cuối biển quê nhà . . .

Cuối Hạ, California –

** Cali mặt trời lên từ núi.*

Sông Đền

(Nhớ tết đầu tiên đến Mỹ.)

Sông đền cuộn cuộn chảy
Lướt nhanh qua dãy đồi
Rì rầm chia hai lối
Dòng đời rẽ ngược xuôi

Vàng tối mênh mông trời
Nói chuỗi dài... không tận
Đường phố vui thức trắng
Cùng Em chờ xuân sang

Bầu trời chòm sao nghiêng
Bóng đêm chạy lùi dần
Song song hai đường thẳng
Phía đỏ cách bên vàng

Khúc nhạc tình mùa xuân
Ru Em theo dòng chảy
Cô gái ôm tay lái
Bon bon suốt dặm dài

Hơi thở đầy bình yên
Ấm bùng từng kẽ tóc
Mùa Xuân nào cô độc
Mùa Xuân nào đoàn viên?!

Cùng Em xuôi "Sông Đền"
Giao thừa ra biển nhớ
Thả hồn về xứ sở
Sóng tràn bờ...Ước mơ...

1997

Nhớ Mùa Trăng Vỡ
(Thương tặng Ngọc Ca.)

Nhớ mùa trăng vỡ cũng đêm nay
Màn sương quê cũ vương mắt ai?
Thấm vai áo trận ngày ly biệt
Nghịch ngã đòi trai con lóc xoay

Đêm Thu con nước ngập dâng đầy
Trăng treo chênh chếch gợn sóng mây
Ta như cánh nhạn buồn lẻ bạn
Uống cạn ly sầu chẳng thấy say . . .

Bao mùa ray rức gió Thu lay
Lá vàng che khuất mảnh vai gầy
Bóng người năm ấy theo ta mãi
Chén sâu cay nghịch . . . cạn lại đây!

Nhớ mùa trăng vỡ cũng đêm nay
Hoài Thu bầu rượu bốc men cay
Ngồi đây nổi mạch đời phân cách
Giọt buồn viễn khách cứ voi đầy!

Vào Thu - 2006

Người Oi! Sao Chẳng Biết?

(Tặng em Xuân quê Vũng Tàu.)

Sao chẳng biết, gió ơi sao chẳng biết?
Gió ghét ai, xô sóng vỗ tràn bờ?
Sóng thì thâm cũng dỗi hờn gào thét
Sao biển yêu đời, đời cứ làm ngơ . . .

Sao chẳng biết, người ơi sao chẳng biết?
Biển nóng trưa hè chờ đám mưa ngâu
Bóng bầy hải âu chao nghiêng bờ cát
Vạt nắng vô tình làm sóng bạc đầu!

Nỗi đau nào đã thét gào dẫu biển
Mầm sóng nào níu phao tìm bến ôm nhau ?
Đáng nhiệm màu nào bám tay ngời đêm
Bao nhiêu oan hồn. . . hụp lặn biển sâu?

Sao chẳng biết, người ơi sao chẳng biết?
Con sóng tiếc thương từng dấu chân qua
Như ta nhớ bóng trời quê tha thiết
Bãi Trước, bãi Sau . . .biển biệt cách xa!

Tháng Năm - 2006

Em Như Tia Sáng Sao Trời

(Tặng Linh, cô giáo trường khiếm thị.)

Em như ánh sao trời
Soi thuyền anh ra khơi.
Trong cuồng phong bão nổi
Giữa biển trời chơi vơi

Em, cây thông bên đồi
Che đường trời nắng hạ
Cho ta qua bóng lã
Sa mạc đời bao la!

Em làm tia nắng chói
Hóa nụ cười ban mai
Sưởi tình yêu muôn lối
Qua tháng ngày trần ai!

Lời em làm bàn tay
Dịu bước qua mỗi ngày
Cho người mù làm gậy
Thấy mùa xuân én bay!

Tình em đêm yên lặng
Theo thời gian yêu thầm
Vượt con đường vạn dặm
Ươm đời lời thơ cảm

Mấy mươi năm tìm hướng
Quặn lòng vọng cố hương
Cám ơn Em chỉ hướng
Cho tình đời yêu thương.

Thăm trường khuyết tật Sài Gòn 2/2001

Sương Giăng Núi Nhớ

(Tặng em Y-na ,người H' mong, Lâm Đồng.)

Nhớ rồi em, nhà bên dốc Núi
qua cầu treo níu đá cheo leo
chiều xuống theo cha ra bờ suối
tươi rẫy ven đồi đến trắng treo.

Nhớ mỗi mầm gieo riêng một hố
ba khen anh bỏ lỗ đều tay . . .
em cười đùa thì thầm bảo nhỏ
dám đua hong? coi ai thua ai?

Nhớ mỗi sáng đưa nhau xuống phố
nhìn nắng mai óng ánh màn sương
anh dáo dác tìm lan rừng nở
hái một cành cài tóc em thương

Nhớ da diết hàng dương gió thổi
cạnh nhà sàn rẽ lối lên ngàn
nàng sơn cước gùi than xuống núi *
đổi muối về . . . chia khắp buôn làng.

*

Ký ức xưa tuôn tràn trần trở
đuổi theo ta qua Thái Bình Dương
gối đôi bờ sương giăng nỗi nhớ
nhìn núi người! nhớ núi quê hương!

Nhặt củi rừng đốt than đem đổi muối

**Nhớ những ngày đốt than Lâm Đồng*

Đêm Giao Mùa

(Nhớ em Luyến, bến phà Cát Lái.)

Nhớ đêm tiền anh giao mùa trở lạnh
Chiếc lá Thu vàng cô quạnh cuối Đông
Con đò ra sông, ngược dòng rẽ sóng
Cuốn mảnh trăng gầy chao động long lanh

Tiếng gió thì thầm ngàn sao lấp lánh
Cánh nhạn lạc bầy sải cánh đội sương
Nón lá che nghiêng hàng mi ướt lạnh
Thương khóe mắt buồn thấm giọt mưa tuôn!

Muốn nói cùng nhau bao niềm ước hẹn
Sao cứ ghen lời theo nhịp chèo khua
Ai biết được mùa xuân nào trọn vẹn
Khi thuyền đời tách khỏi bến quê xưa!?

Thà nín lặng trong vòng tay hai đứa
Đốt lửa tim nồng hong dịu niềm đau
Dù chưa nói mà vạ lời đã nói . . .
Cay đắng - ngọt ngào chia sẻ cho nhau!

1995.

Thi ký Trượt Băng

Cuối Đông đi trượt tuyết
Rượt em vượt qua băng
Cùng ngã lăn tuột dốc
Ôm nhau cười...Tuyết tan.

*Đôi "Thạch Lam" Nam California
2005.*

Em Bé Chăn Vịt

(Tặng em bé vẽ tranh chăn vịt.)

Hùng đông kêu. . . cạp cạp!
Chạy tấp ra đồng xa
No nê phè cánh đập
Họm khoe mình ...Thiên Nga (!.)

*Hồ "Con Vịt" San Diego.
Thu - 2005.*

Đường Mùa Xuân

(Tặng Thu Vân. Đầu năm đi xem tuyết đổ.)

Đọc con đường mùa xuân
Trong ngàn bông tuyết nổi
Đôi chim bồ Câu trắng
Xếp cánh bên sườn đồi

Anh bấm nút máy hình
ghi ảnh trên tảng băng
Em đổ thừa bụi tuyết
Làm tóc em hoa râm

Lời tình nào dư âm
Nụ cười giăng khói xám
Trách mặt trời lỗi hẹn
Váng bóng ngày đầu năm

Mùa xuân nào lang thang
Dầm mình trong nắng hạ
Gom nhặt lá thu tàn
Nhóm lửa ngày đông giá!

Đường mùa xuân bao xa
Bước lữ hành mệt lã
Ngõ nào đến đất mẹ
Lối nào về quê cha . . .

Xuân - 2000

Nợ Chim Tiếng Hót...

(Tặng các cháu học sinh ngày tựu trường 2011.)

Sáng
bé nghe chim hót
báo tin
ngày mới sang
trên cành
trái chín ngọt
rú rít...
chim giành ăn .

Bé
định lấy giàn thung
bắn
cho nó một phát
mẹ
cầm tay bé nhắc:
“trái chín cây. . .
chim ăn.

Nếu
con giết chim chết
mỗi sáng
mặt trời lên
ai hót
cho con thức
để cắp sách
đến trường!?"

Mẹ
dắt bé quanh vườn

nghe
chim líu lo chíp chíp . . .
nhắc bé
kịp nhớ rằng
còn nợ chim . . .tiếng hát!

Voi - Đầy

(Tặng Lê Ngọc Quế Anh thân yêu.)

Vàng sáng dịu dàng sâu thẳm
Soi ngang khoảng cách trời cao
Bờ vai ai ôm suối tóc
Ủ hồn thời gian nhiệm màu

Làn môi rung rinh mật ngọt
Hát ru lời Mẹ quê hương
Nỗi buồn rung rung hạt ngọc
Theo người thăm dọc đường đê

Màn đêm trùm lên con đóc
Trăng treo theo lối em về
Tái tê chiếc cầu cô độc
Bắc qua dặm trường sơn khê . . .

Đón Em - Gió mừng reo khê
Tiễn Em - Ô thước rã bày
Riêng anh chỉ còn hương . . . bời
Sưởi hồn ly quốc. Voi — Đầy!

2009

Tràm Chim Oi!

(Tặng Vân, quán cơm Tràm Chim Tam Nông.)

Nghe con Sếu gọi bầy mùa nước nổi
Trời âm u — Mây vùn vũ phương Đông
Niềm nhớ thương cách đại dương vời vợi
Tràm-Chim ơi! Em còn có vui không!?

Nhớ lắm, chiếc xuồng bênh bồng sóng nước.
Em chèo rước Anh, đi hút cá đồng
Trời tối mịt, cứ chờ nghe tiếng quốc
Vàm Cỏ Tây nước đầy mãi — không ròng.

Thương Mẹ quá, cứ ngồi nhà ngơ ngác
Sợ tui mình bị lũ cuốn ra sông
Thấy con Hạc dính bẫy rừng sột soạt
Em lác đầu. Ai nữ bắt đành lòng!

Thuyền về An Long ghé ngang Hồng Ngự
Tránh lũ về phủ trắng Tam Nông
Em mơ ước thành cây tràm bám đất
Ngây ngất giữa trời Đồng Tháp mênh mông!

Nhớ mùa nước nổi - 1995

Ru Ta . . Ru Bống . . . Ru Tình!

(Tặng nhạc sĩ Hàn Sĩ Nguyên.)

Àu ơ! . . Bống núp sau rèm
Chông chênh nổi nhớ bên thềm chờ trăng
Trách cơn gió réo mây giăng
Ngăn ta cách Bống — ngăn anh cách nàng

Àu ơ! Bống bóng bang bang
Nhìn trăng đáy nước rã ngàn mảnh trôi
Chín sông cùng ra biển khơi
Như ta với Bống suốt đời bên nhau

Àu ơ! . . Bống thấp, Bống cao
Ngủ ngon chung giấc chiêm bao đẹp hiền
Hỏi trăng chênh chéch bên thềm
Nhớ ai thao thức tàn đêm canh dài!?

Àu ơ! . . Bống mảnh Bống mai
Lung lay sợi tóc phủ đầy hạt sương
Ru ta ru Bống yêu thương
Tình ta tình Bống vấn vương . . . tình mình!

Ru Ta . . Ru Bống . . . Ru Tình!

2005

Nỗi Vui Buồn Của Một Dòng Sông

(Tặng em và các con thân yêu.)

Oi, hỡi dòng sông quen thân
Tháng năm bao lần mặn ngọt
Mấy lượt vui, buồn
Anh chia sót cùng em?!

Dòng sông buồn!
Khi biển tuôn muối vào đồng
Làm vườn rau xanh anh trông úa lá
Nắng hết tháng Năm
Ruộng chưa gieo mạ
Con trâu ra đồng
Thiếu ngọn cỏ nhồi
Đêm đêm, nhớ em
Anh ngồi đếm sao trời!

Dòng sông vui
Khi con nước ngọt tràn về
Khắp cánh đồng mạ non mơn mớn
Tùng bầy cá đối ngược xuôi đùa giỡn
Bầy cua tìm mồi bò khỏi hang sâu
Khi anh đưa em ra bến gọi đầu. . .

Dòng sông vui
Khi có tiếng cười
Trên con đò chở nặng thủy chung
Khắp tận cùng quê hương cặp bến. . .
Khi nguồn nước mặn, phèn
Chảy lùì ra biển...
Khi đồng lúa chín, trĩu hạt ven đường
Khi mỗi con người, có được tình thương!

*

Oi, hỡi dòng sông quen thân
Tháng, năm bao lần mặn ngọt
Oi, hỡi người thương bao năm ly biệt
Có thể nào đếm được
Nỗi vui buồn...
Của một dòng sông!?

Trại cải tạo 1985

Vu Vơ

(Tặng H.Y, cô em xứ Huế.)

Đêm từ ly đòi cây nhỏ lệ
Ướt con đường phố Huế nên thơ
Bài dân ca, giọng ai hay thế?
Lúc bỗng trâm ...Ngẫu hứng vu vơ!

Nón lá nghiêng, hò che ngán lệ
Mờ nẻo về bến Ngự Hương giang
Chùm mắc cỡ - mở rồi lại nhắm
Bước chân ai giẫm nát lá vàng!

Tại Mẹ đặt cho em tên Lệ
Nên nụ hôn ấm mặn làn môi
Yêu gian dối biến thành tình hận
Vận nước non ...Sao đổ cho đời!?

Thôi em nhé. Tình yêu vay mượn
Nợ trăm năm đâu để đòi nhau
Ta hứa trả dù nhanh hay muộn
Đòi này chưa đủ ...Hẹn đòi sau ...

2014

Nghe Từ Lời Yêu Đầu Tiên

(Tặng T. & những trái tim mới biết yêu.)

Ta nghe lời yêu đầu tiên
Nghiêng nghiêng đường biên sáng - tối
Nhịp đập gạch nối phập phồng
Mắt thường... không sao thấy nổi?

Nghe từ lời yêu đầu tiên
Nguồn suối xuôi liền sông biển
Thì thâm vắng trắng ẩn hiện
Chập chờn biến hóa triền miên...

Nghe từ lời yêu đầu tiên
Thiền - thiệp - nhớ - quên - rạo - rục
Bức phá giành giật lụy phiền
Sốt chia bình yên miên viễn.

Nghe từ lời yêu đầu tiên
Ngân lên từ niềm vô thức
Bức phá khoan nhặt trào tuôn
Tháng năm vui buồn hạnh phúc!...

Hè 2003

Gõ Cửa Mùa Xuân

(Nhớ hai em Sang, Hà - Thị Nghè Sài Gòn.)

Ngọn Chướng thổi về rồi đó
Có làm lạnh lắm không em
Anh ngồi xem bông tuyết đổ
Nhớ hoa Quỳnh nở giữa đêm

Em còn thức không bên đó?
Chờ người gõ cửa mùa xuân
Bên này cuối năm ra ngõ
Mơ về xứ sở băng khuâng!

Anh biết Sài Gòn sắp tết
Chắc em mệt lắm phải không?
Sạp bông chợ chiều ế ẩm
Con thơ vai gánh tay bông...

Mái tóc đen huyền năm ấy
Giờ này nhuộm nắng tím sương
Ánh mắt hồn nhiên con gái
Quàng thâm theo bước bụi đường!

Em ơi chờ xuân trở lại
Anh về với Mẹ với em
Giao thừa xem hoa Quỳnh nở
Minh vui đón tết nửa đêm ...

Đêm cuối năm - 2005

Góp Nhặt

"Trách ai xài giấy bỏ bìa
Khi thương thương vội khi lìa lìa xa."
(Ca dao.)

Ta đi
khấp chón ta bà
Góp nhặt hàng hà
Mảnh vụn trăng rơi

Trăng cười
tình tự lả loi
Hỏi trăng có biết
Mảnh đời thế gian?

Trăng lên
trăng xế, trăng tàn
Tan trong bể khổ
Tỏa vàng còn dâu

Lên non
xuống suối nhiệm màu
Long lanh đáy vực
Giọt sầu nổi trôi!

Giận ai?
trăng trốn sau đồi
Bỏ rừng thông lạnh
Bồi hồi nhớ trăng ...

Vui chi?
trăng sáng bủa giăng
Buồn chi chênh chéch
Đầu ghành cuối sông!

Xôn xao
bến nước mênh mông
Bồng bênh sóng biếc
Tròng trành trăng xoay ...

Đầu hôm
trăng mọc chân mây
Cuối đêm trăng lặng
Voi đầy mảnh mai ...

Trăng soi
cánh nhạn xa bay
Xuân về nhớ nước ...
Gọi bày đêm sương!

*(Nhớ những tác phẩm và tác giả văn học
MN Việt Nam bị lấn áp tản lạc sau 1975.)*

Ân - Hiện

(Cảm tác xem đêm sóng nhạc của nữ danh ca
Sarah Brightman Hoa Kỳ, tại San Diego Sports Arena.)

Em ân hiện giữa đêm
ngôi thiên thần thánh thiện
bình dị sắc ruộng đồng
mặn nồng trong tình biển

Tóc em rẽ nghìn sông
ủ vàng thơm đồng rạ
mắt biếc giọt thu buồn
nụ cười quen - mà lạ...

Chiếc cầu bắc trên không
nâng bước em thon thả
gió quyện tiếng ca vàng
mây mơn man cảnh lá...

Trời xanh - xanh bao la
đất hồi sinh ươm nụ
gió vi vu gheñh đá
em tượng hình "Vọng Phu"

Chào em! Nàng tiên cá
chào em! Cánh chim câu
tiếng hát em rộn rã
vút xa quanh địa cầu...

Đêm xuân 2004

Khu Vườn Nắng Ấm

(Nhớ em K. và cháu H., Long An.)

Hạt nắng lao xao nhảy nhót
Lá vàng lọt dầu chân anh
Con Sáo chào nghe lạnh lốt
Vẫy đuôi nhún nhảy trên cành

Xứ Sở Tự Do có khác
Chim cũng thân mật với người
Mỗi lần rải mời nắm hạt
Chim sà quanh chỗ ta ngồi

Giữa khu vườn chiều nắng ấm
Lòng người cô quạnh giá băng
Long An giờ này mới sáng
Chắc em tắt bật nhọc nhằn!

Thả hồn về thăm xóm cũ
Bốn mùa gió hú nhà xiêu
Thương em sống cùng lụt lũ
Anh gọi về em ... Tình yêu!

Mùa Đông thứ nhất ở Mỹ - 1997

Chuyến Tàu Vào Ga

Trên
Chuyến tàu
Lộ trình xa
Băng qua dãy đồi
Cô gái ngồi lim dim
Chàng trai vươn vai hít thở
Bên đường hoa "Mười Giờ" rộ nở
Hải âu đậu dọc theo bờ biển xanh

Tàu
Hạ còi
Gọi nắng soi
Chói chang bên đò
Người ló nhố vào ra
Tùng bó hoa - Tùng nụ hôn
Trao cho nhau vào xuân rộn rã
Đầu xanh, đầu bạc thư thả...qua đường!

*Đường về từ Vancouver Canada.
7/2005.*

Hạt Nắng

Thơ Sông Cửu

Hội Quán Văn Nghệ Bến Trảng
Ấn hành 2019